EZRA-NECHEMIAH CHAPTER 7: EZRA ARRIVES (CONT.)

R' Yair Lichtman

FEBRUARY 7, 2023 CONGREGATION OR TORAH פרשת משפטים תשפ"ד

WHO IS EZRA?

(1) TOSEFTA SANHEDRIN 4:7-8

... ראוי היה עזרא שתנתן תורה על ידו אילמלא קידמו משה...

Ezra was fit to have the Torah given through him, if Moshe had not preempted him...

(2) KOHELET RABBAH 1:4

אילו היה אהרן קיים היה עזרא גדול הימנו בשעתו

If Aharon had still been around, Ezra would have been greater than him in his time.

(3) RABBI TZVI SINENSKY, "EZRA ARRIVES ON THE SCENE"

Another theme emerges from the verses' introduction of Ezra. Upon describing his lineage, the verse refers to Ezra as both priest and scholar. The fusion of priesthood and scholarship is not new; Moshe Rabbeinu already referred to the Levites' role as teachers (*Devarim* 49:10). But there is particular emphasis on the role of priestly teacher in the works of *Shivat Tzion*. Zekharia relates that the angel instructs Yeshua the High Priest to "walk in God's path, observe his laws and properly instruct his household" (3:7). Chapter 2 of *Malakhi* stresses the priests' dual sacerdotal and scholarly responsibilities, reaming out the priests for having abandoned both stations. This represents a larger shift away from charismatic priestly and prophetic roles toward an emphasis on Torah and, in the case of Nechemia, political leadership. The fact that Ezra is identified as a priest without reference to the Temple service accentuates the transition underway.

(4) SUKKAH 20A

כשנשתכחה תורה מישראל עלה עזרא מבבל ויסדה

When some of the Torah laws were forgotten from the Jewish people in Eretz Yisrael, Ezra ascended from Babylonia and reestablished the forgotten laws.

(5) KIDDUSHIN 69B

אמר ר' אלעזר לא עלה עזרא מבבל עד שעשאה כסולת נקיה ועלה.

Rabbi Elazar says: Ezra did not ascend from Babylonia until he made it like fine flour, free of bran, i.e., he ensured that the lineage of those remaining was unsullied, and selected all of those in Babylonia who were of questionable lineage, and then he ascended with them to Eretz Yisrael.

(6) BAVA BATRA 15A

לא עלה עזרא מבבל עד שיחס עצמו ועלה ומאן אסקיה נחמיה בן חכליה.

Ezra did not ascend from Babylonia to Eretz Yisrael until he established his own genealogy, and after that he ascended. This genealogy is what is written in the book of Chronicles. And who completed the book of Chronicles for the generations following Ezra? Nehemiah, son of Hacaliah.

(7) BAVA KAMMA 82A

עֲשָׂרָה מַקַנוֹת תִּיקֵן עֶזָרָא שֶׁקּוֹרִין בַּמִּנְחָה בַּשַּׁבָּת וְקוֹרִין בְּשֵׁנִי וּבַחֲמִישִׁי וְדָנִין בְּשֵׁנִי וּבַחֲמִישִׁי

Ezra the Scribe instituted ten ordinances: He instituted that communities read the Torah on Shabbat in the afternoon; and they also read the Torah on every Monday and Thursday; and the courts convene and judge every Monday and Thursday...

(8) MEGILLAH 15A

אמר רב נחמן מלאכי זה מרדכי ולמה נקרא שמו מלאכי שהיה משנה למלך מיתיבי... תיובתא.

Rav Naḥman said: Malachi the prophet is in fact Mordecai, and why was he called Malachi? To indicate that he was second to the king [melekh], as Mordecai was appointed such, as is recorded at the end of the Megilla. The Gemara raises an objection... The Gemara concludes: This is indeed a conclusive refutation.

תניא אמר רבי יהושע בן קרחה מלאכי זה עזרא וחכ"א מלאכי שמו אמר רב נחמן מסתברא כמאן דאמר מלאכי זה עזרא דכתיב בנביאות מלאכי {מלאכי ב':י"א} בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש ה' אשר אהב ובעל בת אל נכר. ומאן אפריש נשים גויות עזרא

It is taught in a baraita: Rabbi Yehoshua ben Korḥa said: Malachi is in fact Ezra. And the Rabbis say otherwise: Malachi was his real name, and it was not merely another name for Ezra or another prophet. Rav Naḥman said: It stands to reason that indeed, they are one and the same person, like the opinion of the one who said that Malachi is Ezra, since there is a similarity between them, as it is stated in Malachi's prophecy: "Judah has dealt treacherously, and a disgusting thing has been done in Israel and in Jerusalem; for Judah has profaned the sanctity of the Lord which he loved, and has married the daughter of a strange god" (Malachi 2:11). And who was the one that removed the foreign women who were married to Jews? It was Ezra.

(9) SANHEDRIN 21B

בתחלה ניתנה תורה לישראל בכתב עברי ולשון הקודש, חזרה וניתנה להם בימי עזרא בכתב אשורית ולשון ארמי, ביררו להן לישראל כתב אשורית ולשון הקודש.

At first the Torah was given to Israel in Hebrew text and the sacred tongue. Then it was given to them in Ezra's time in the Assyrian text and Aramaic. Israel selected the Assyrian text and the sacred tongue...

(10) YALKUT REUVENI, SHEMOT

עזרא תיקן טעמים ונקודות ותגין על ג' ספרי תורה שמצא אחר החורבן

Ezra established the cantillation marks, vocalization marks, and crown [on the letters] of the three Torah scrolls he found after the destruction.

(11) MALBIM EZRA 7:6

שמעון הצדיק שהיה משיורי כנה"ג אמר על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמ"ח, כי בימי כנסת הגדולה נתבצרו שלשה עמודים אלה על ידי ג' אנשים מסוימים: ע"י זרובבל ויהושע הכ"ג נבנה המקדש ונתבצרה עמוד העבודה, ואחריו יצא עזרא לכונן עמוד התורה, ואחריו נחמיה שבנה חומות העיר ועסק במדיניות לבצר עמוד ג"ח..

Shimon the Righteous, who was among the last of the Great Assembly, said, "The world stands on three things: Torah, Worship and Generous Deeds." For in the days of the Great Assembly these three pillars were reinforced by three specific people: Zerubavel and Yehoshua Kohen Gadol cause the Temple to be built, reinforcing the pillar of Worship. After this Ezra went to establish the pillar of Torah. And after him Nechemiah, who built the walls of the city and involved himself in politics, reinforcing the pillar of Generous Deeds…

(12) RAV YOEL BIN-NUN, "HA-RAV HA-RASHI HA-RISHON"

עזרא היה להן, אבל הוא לא היה להן גדול, גם לא אחרי שעלה והפך למנהיג בירושלים. הוא גם לא היה מנהיג מדיני-פוליטי; לתפקיד הזה התמנה נחמיה (כעבור כמה שנים). אם כן, מה היה מעמדו ותפקידו של עזרא?

Ezra was a priest, but he was not the high priest, even after he went up and became a leader in Yerushalayim. He was also not a statesman-politician; Nechemiah was appointed to this role (a few years hence). If so, what was the role and function of Ezra?

עזרא היה מנהיג תורני, הראשון בתולדותינו, והוא נכנס למקום של הנביאים, שנסתיימה תקופתם ושמשם שקעה – כמובן, לא כל האנשים הבינו את חילוף המשמרות הזה, אבל מלאכי, הנביא האחרון, ועזרא המנהיג התורני הראשון, הבינו.

Ezra was a Torah leader, the first in our history. He stood in the place of the prophets, whose period had ended and whose sun had set – of course, not everyone knew about this "changing of the guard," but Malakhi, the last prophet, and Ezra, the first Torah leader, understood.

(13) MALAKHI 2:5-7

(ה) בְּרִיתִי הָיְתָה אָתּוֹ הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וָאֶתְּנֵם לוֹ מוֹרָא וַיִּירָאֵנִי וּמִפְּנֵי שְׁמִי נָחַת הוּא. (ו) תּוֹרַת אֱמֶת הָיְתָה בְּפִיהוּ וְעַוְלָה לֹא נִמְצָא בִשְׂפָתִיו בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הָלַךְ אָתִּי וְרַבִּים הָשִׁיב מֵעָוֹן. (ז) כִּי שִׁפְתֵי כֹהָן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יְבַקְשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מַלְאַדְּ י"י צְבָאוֹת הוּא.

(5) "My covenant was with him of life and peace; and I gave them to him; of fear, and he was fearful toward Me and stood in awe of My name. (6) The law of truth was in his mouth, and unrighteousness was not found in his lips. He walked with Me in peace and uprightness, and turned many away from iniquity. (7) For the priest's lips should keep knowledge, and they should seek the law at his mouth; for he is the messenger of Hashem of Hosts.

WHY DOES IT TAKE SO LONG FOR HIM TO ARRIVE?

(14) SHIR HA-SHIRIM RABBAH 5:1

עזרא וסיעתו וחבורתו לא עלו באותה שעה, ולמה לא עלה באותה שעה עזרא שהיה צריך לברר תלמודו לפני ברוך בן נריה, ויעלה ברוך בן נריה, אלא אמרי ברוך בן נריה אדם גדול וישיש היה ואפילו בגלקטיקא לא היה יכול להטען

Ezra and his group did not ascend then. Why did Ezra not ascend then? He needed to clarify his learning before Baruch ben Neriah. Let Baruch ben Neriah ascend? They said Baruch ben Neriah was a great and aged man; he could not even be carried on a litter.

EZRA'S ORIGINS

(15) EZRA 7:1-6

(1) Now after these things, in the reign of Artaxerxes king of Persia, Ezra the son of Seraiah, the son of Azariah, the son of Hilkiah, (2) the son of Shallum, the son of Zadok, the son of Ahitub, (3) the son of Amariah, the son of Azariah, the son of Meraioth, (4) the son of Zerahiah, the son of Uzzi, the son of Bukki, (5) the son of Abishua, the son of Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron the chief priest; (6) this Ezra went up from Babylon, and he was a ready scribe in the law of Moses, which Hashem, the God of Israel, had given; and the king granted him all his requests, according to the hand of Hashem his God on him.

(א) וְאַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶה בְּמַלְכוּת
אַרְתַּחְשׁסְתְּא מֶלֶךְ פָּרָס עֶזְרָא בֶּן שְׂרָיָה בֶּן
עֲזַרְיָה בֶּן חַלְקיָה. (ב) בֶּן שׁלוּם בֶּן צְדוֹק בֶּן
אָחִיטוּב. (ג) בֶּן אֲמַרְיָה בֶן עֲזַרְיָה בֶּן
מְרָיוֹת. (ד) בֶּן זְרַחְיָה בֶן עֻזִּי בֶּן בֻקּי. (ה)
בֶּן אֲבִישׁוּע בֶּן פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהַרֹן
הַכֹּחֵן הָרֹאש. (ו) הוּא עֶזְרָא עַלָה מִבֶּבֶל
וְהוֹא סֹפֵר מָהִיר בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר נַתַן י"י
אֱלֹהַי יִשְּׁרָאֵל וַיִּמֶּן לוֹ הַמֶּלֶךְ כְּיֵד י"י אֱלֹהָיו
עָלַיו כֹל בַּקְשָׁתוֹ.

(16) MALBIM EZRA 7:1

לדעת רש"י ע"פ חז"ל הוא דריוש הנזכר למעלה והיה עליית עזרא שנה אחר הבנין, ולדעת הרז"ה היה מלך אחר שמלך אחר דריוש, וכ"כ הרד"ק בסוף חגי, ולפ"ז עלה עזרא זמן רב אח"ז, ויש בזה דעות רבות וא"א להכריע.

According to Rashi (based on Chazal), this is Darius who was mentioned above, and the arrival of Ezra was one year after completing the construction. According to R' Zerachyah Ha-Levi, this was another king who ruled after Darius, as Radak writes at the end of Chaggai, and according to this, Ezra went up a long time after [the construction]. There are many views about this, and it's impossible to resolve.

(17) METZUDAT DAVID EZRA 6:1

ולקצר דלג כמה דורות ממה שחושב בדה"א.

For brevity, it skipped several generations from what was listed in Divrei Ha-Yamim A.

(18) RAV YOEL BIN-NUN, "HA-RAV HA-RASHI HA-RISHON"

דווקא מפני שעזרא לא היה כהן גדול, ובהמשך יתגלה גם עימות חריף בין עזרא ונחמיה לבין "אלישיב הכהן הגדול" (נחמיה יג, כח), ובנו "יהוחנן בן אלישיב" (י, ו), במאבק העיקרי של עזרא נגד נישואי תערובת, ונגד קבלת "נשים נכריות" (י', ב,י,יד,יח,מד) – לכן היה צורך הכרחי לבסס את מעמדו של עזרא כמנהיג תורני אל מול הכהן הגדול, על ידי ייחוסו עד "אהרן הכהן הראש."

It was specifically because Ezra wasn't the high priest, and in what follows a conflict between Ezra and Nechemiah and "Elyashiv the high priest" and his son "Yehochanan ben Elyashiv" will be revealed in the conflict of Ezra against intermarriage and against accepted "foreign women" – therefore, there was a necessity to establish Ezra's status as a Torah leader against the high priest by tracing his lineage to "Aharon the leading Kohen."

(19) R' YOSEF IBN KASPI EZRA 7:6

והוא סופר מהיר וג' – לאו דוקא ספרות לבד, מבלתי הבנת המובן מן הכתוב, כי זה מה יועיל. אבל בעבור שכל חכם כותב ספרים וביאורים, לכן נקראו החכמים, בלשון חכמינו ז"ל: סופרים.

It doesn't specifically refer to scribal work without understanding the meaning of the verse, because of what value is this? Rather, because each sage writes books and commentaries, our Sages called sages "scribes."

(20) IBN EZRA EZRA 7:12

ספר דתא - שהוא גמיר ויודע דעת אלקיו

"Sofer of the law" – He has learned and knows the mind of his G-d.

(21) RALBAG EZRA 7:11

אחשוב כי הרצון בסופר מונה. והרצון בזה שכבר היה מונה במהירות חלקי הפותר אשר אפשר שיפלו בכונת דבר דבר מדברי התורה. גם היה מונה במהירות הראיות אשר יקימו דעת מאלו ויברור בזה האופן הצודק מהם נבלתי צודק. גם היה מונה במהירות כונות התורה וחלקיה

I think the meaning of "Sofer" is "to count." The meaning in this is that he was a scribe who could [also] quickly calculate the exegetical possibilities in the words of the Torah. He could also quickly identify the proofs that could confirm those possibilities and select those that were appropriate and [reject] those that were not. He could also quickly count the meanings of the Torah and its parts.

(22) MALBIM EZRA 7:11

ספר דברי מצות - מפרש מדוע נקרא "סופר", לא מפני מלאכת ספרות לפרנסתו, רק שהיה סופר ומונה דברי מצות ד', שספר אותיות התורה ועשה סייג למסורה, וכן גדר גדרים בהעתקת יתר כתבי הקדש לנקותם מכל סיג, וגם ספר דברי תורה שבעל פה המסורה שזה נכלל במלת "חקים" כנ"ל.

"Sofer of the words of mitzvot" – This explains why he is called sofer. It is not because he is supported by scribal work, but rather that he counts the words of the mitzvot of Gd. He counted the letters of the Torah and made a boundary for the tradition. And he made fences in copying the rest of the sacred texts, cleaning them of any impurity. And he counted the words of the Spoken Torah which has been transmitted, for this is included in chukim, as I have written (7:10).

(23) DA'AT MIKRA EZRA 7:6 N. 7*

7° סופר — הוראתו מתבררת מתוך המשך הכתובים; דורש בתורת ה', איש שחכמת האלהים בידו — כדברי ארתחששתא, ואין 'סופר תורת ה'' מזדהה עם סופר המלך. גם בדה"א כז לב הסופר הוא איש מבין ויועץ. לפי בן סירא (השלם פרק לת) ואין 'סופר תורת ה'' מזדהה עם סופר המלך. גם ממסורת חז"ל. גם מן היוני שתרגם סופר: גראממטיאוס, אין להסיק שהסופר הוא פקיד המלכות, מפני שכל מי שעסק בספר וספרות נקרא כן ביונית (עי' במילונו של שנקל: Grammateus). בתקופת המשנה נקרא מלמדי המקרא בא"י — סופרים (עי' יר' הגיגה פרק א הלכה ז; וראה עוד צונץ, הדרשות בישראל עמ' 19: ז' פרנקל, דרכי המשנה עמ' 3; וייס, דור דור ודורשיו, כרך א, עמ' 60).

EZRA'S ARRIVAL

(24) EZRA 7:7-10

(7) There went up some of the children of Israel, and of the priests, and the Levites, and the singers, and the porters, and the Nethinim, to Jerusalem, in the seventh year of Artaxerxes the king. (8) He came to Jerusalem in the fifth month, which was in the seventh year of the king. (9) For on the first day of the first month began he to go up from Babylon; and on the first day of the fifth month came he to Jerusalem, according to the good hand of his God on him. (10) For Ezra had set his heart to seek the law of Hashem, and to do it, and to teach in Israel statutes and ordinances.

(ז) וַיַּצְלוּ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַכּּהָנִים וְהַלְוִיִם וְהַמְשֹׁרִרִים וְהַשְּׁרִים וְהַנְּתִינִים אֶל יְרוּשָׁלְם וְהַמְשֹׁרִרִים וְהַנְּתִינִים אֶל יְרוּשָׁלְם בְּשֹׁבְרִים וְהַנְּתִינִים אֶל יְרוּשָׁלְם בְּשֹׁבִיעִית יְרוּשָׁלָם בַּחֹדֶשׁ הַחְמִישִׁי הִיא שְׁנַת הַשְּׁבִיעִית לַמְּלֶךְ. (ט) כִּי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָרְאשׁוֹן הוּא יְסֵד הַמַּצְלָה מִבֶּבֶל וּבְאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַרְאשׁוֹן הוּא יְסֵד הַמַּצְלָה מִבְּבֶל וּבְאָחָד לַחֹדֶשׁ הַחְמִישִׁי בְּא אֶל יְרוּשָׁלָם כְּיַד אֱלֹהָיו הַטוֹבָה עָלָיו. (י) כִּי עָּזְרָא הַכִּין לְבָבוֹ לְּרְרֹשׁ אֶת תּוֹרַת י"י וְלַבְשׁת וּלְלַמֵּד בְּיִשְׂרָאֵל חֹק וּמִשְׁפָּט.

(25) ZECHARYAH 8:19

(יט) כּה אָמֵר י"י צָבָאוֹת צוֹם הָרְבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הַעֲּשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית יְהוּדָה לְשָׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה וּלְמֹעֲדִים טוֹבִים וָהָאֵמֶת וָהַשֵּׁלוֹם אָהָבוּ.

(19) Thus says Hashem of Hosts, "The fast of the fourth, the fast of the fifth, the fast of the seventh, and the fast of the tenth months shall be for the house of Judah joy and gladness, and cheerful feasts. Therefore love truth and peace."

(26) BEMIDBAR 33:38

(לח) וַיַּעַל אַהָרֹן הַכּּהָן אֶל הֹר הָהָר עַל כִּי י"י וַיָּמֶת שָׁם בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרִיִם בַּחֹדֶשׁ הַחָּמִישִׁי בְּאֶחָד לַחֹדֵשׁ.

(38) Aaron the priest went up into Mount Hor at the commandment of Hashem and died there, in the fortieth year after the Children of Israel had come out of the land of Egypt, in the fifth month, on the first day of the month.

(27) CHOMAT ANACH EZRA 7:9

אפשר לרמוז במ"ש הרב עיר וקדיש מהר"ם זכות ז"ל בהגהתו בספר שמן ששון בסוף הספר דף קמ"ז ע"ד משם רבינו האר"י ז"ל אהרן הכהן נתגלגל בעלי הכהן ובעון ע"ז היה חייב סקילה לכן ותשבר מפרקתו ויפול מן הכסא ואח"כ נתגלגל בעזרא הסופר שהי' גם כן כהן ושם נתקן עכ"ד האר"י ז"ל ואני קבלתי שלכן לא התפלל ליכנס לארץ כי ידע שיכניס את ישראל אחרי כן עכ"ל הרמ"ז ז"ל

One can see a hint to what the master, ir and kadish, Rabbi Moshe Zacuto wrote in his notes in the book Shemen Sasson in the name of our master the Ari z"l: "Aharon the Kohen was reincarnated as Eli the Kohen, and due to the sin of idolatry he was liable for sekilah and so 'And his spine broke' 'And he fell

רא זי Page 7

from the chair.' He was then reincarnated as Ezra the Sofer, who was also a kohen, and there he was repaired." So wrote the Ari z"l. I have received that therefore [Aharon] did not pray to enter the land, for he knew that he would bring Israel in later. So wrote Ramaz z"l.

(28) DA'AT MIKRA EZRA 7:9 N. 13**

יואפשר שהם כוונו הליכתם (ואולי האיטו) שלא להגיע לירושלים אלא בחדש אב.

It's possible that they planned their travel (and possibly delayed) such that they would not arrive at Jerusalem until the month of Av.

EZRA'S APPOINTMENT

(29) EZRA 7:11-28

(11) Now this is the copy of the letter that the king Artaxerxes gave to Ezra the priest, the scribe, even the scribe of the words of the commandments of Hashem, and of His statutes to Israel: (12) "Artaxerxes, king of kings, to Ezra the priest, the scribe of the law of the God of heaven, perfect and so forth. (13) I make a decree that all those of the people of Israel, and their priests and the Levites, in my realm, who are minded of their own free will to go to Jerusalem, go with you. (14) Because you are sent of the king and his seven counselors, to inquire concerning Judah and Jerusalem, according to the law of your God which is in your hand, (15) and to carry the silver and gold, which the king and his counselors have freely offered to the God of Israel, whose habitation is in Jerusalem, (16) and all the silver and gold that you shall find in all the province of Babylon, with the freewill offering of the people, and of the priests, who offer willingly for the house of their God which is in Jerusalem; (17) therefore you shall with all diligence buy with this money bulls, rams, lambs, with their meal offerings and their drink offerings, and shall offer them on the altar of the house of your God which is in Jerusalem. (18) Whatever shall seem good to you and to your brothers to do with the rest of the silver and the gold, that do you after the will of your God. (19) The vessels that are given you for the service of the house of your God, deliver before the God of Jerusalem. (20) Whatever more shall be needful for the house of your God, which you shall have occasion to bestow, bestow it out of the king's treasure house. (21) I, even I Artaxerxes the king, do make a decree to all the treasurers who are beyond the River, that whatever Ezra the priest, the scribe of the law of the God of heaven, shall require of you, it be done with all

(יא) ווַה פַּרְשֶׁגֶן הַנִּשְׁתְּוַן אֲשֶׁר נַתַן הַמֶּלֶךְ אַרְתַּחִשַׁסְתָּא לְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר סֹפֵר רָבְרֵי מִצְוֹת י"י וְחֻקָּיו עַל יִשְׂרָאֵל. (יב) אַרְתַּחְשַׁסְתָּא מֶלֶךְ מַלְכַיָּא לְעֶזְרָא כָהַנָּא ָסָפַר דָּתָא דִּי אֱלָה שְׁמַיָּא גְּמִיר וּכְעֶנֶת. (יג) מְנִי שִׁים טִעֵם דִּי כָל מִתְנַדַּב בְּמַלְכוּתִי מִן עַמָּא יִשְׂרָאֵל וְכָהַנוֹהִי וְלַנְיֵא לִמְהָךְ לִירוּשְׁלֶם עִמָּךְ יְהָךָ. (יד) כָּל קָבֵל דִּי מָן קַדָם מַלְכָּא וְשָׁבְעַת יָעֲטֹהִי שָׁלִיחַ לְבַקַּרָה עַל יָהוּד וְלִירוּשְׁלֶם בְּדָת אֱלָהָךְ דִּי בִידָךְ. (טו) וּלְהֵיבַלַה כָּסַף וּדָהַב דִּי מַלְכַּא וָיַעֲטוֹהִי הָתְנַדַּבוּ לֵאֱלָה יִשְׂרָאֵל דִּי בִירוּשְׁלֵם מְשָׁכָּנָה. (טז) וְכֹל כָּסַף וּדָהַב דִּי תִהַשְׁכַּח בָּכֹל מָדִינַת בַּבֶל עִם הִתְנַדָּבוּת עַמָּא וְכָהֲנַיָּא מָתְנַדְּבִין לְבֵית אֱלָהַהֹם דִּי בִירוּשָׁלֵם. (יז) כָּל קַבַל דְּנָה אָסְפַּרְנָא תִקְנֵא בְּכַסְפָּא דְנָה תּוֹרִין דָּכָרִין אָמָּרִין וּמִנְחָתָהוֹן וְנָסְכֵּיהוֹן וּתְקָרֵב הִמּוֹ עַל מַדְבְּחָה דִּי בֵּית אֱלָהַכֹם דִּי בִירוּשָׁלֵם. (יח) וּמָה דִי [עַלַדְ] (עליך) וְעַל אָחָדְ] (אחיך) יֵיטַב בִּשְׁאָר כַּסְפָּא וְדַהֲבָה [אֶחָדְ] לְמַעְבַּד כָּרְעוּת אֱלַהֶּכֹם תַּעַבִדוּן. (יט) וּמָאנַיָּא דִּי מִתִיַהַבִּין לָךְ לְפַּלְחָן בֵּית אֱלָהָךְ הַשְׁלֵם קֶדָם אֱלָהּ יְרוּשְׁלֶם. (כ) וּשְׁאָר חַשָּׁחוּת בֵּית אֱלָהָך דִּי יִפֶּל לַךְּ לִמְנָתַן תִּנְתֵּן מָן בֵּית גָּנְזֵי מַלְכַּא. (כא) וּמִנִּי אֲנַה אַרְתַּחָשַׁסְתָּא מַלְכַּא שִׂים טָעֵם לְכֹל גִּזַבְרַיַּא דִי בַּעֲבַר נַהַרָה דִּי כָל דִּי יִשְׁאֲלֵנְכוֹן עֶזְרַא

diligence, (22) to one hundred talents of silver, and to one hundred measures of wheat, and to one hundred baths of wine, and to one hundred baths of oil, and salt without prescribing how much. (23) Whatever is commanded by the God of heaven, let it be done exactly for the house of the God of heaven; for why should there be wrath against the realm of the king and his sons? (24) Also we inform you, that touching any of the priests and Levites, the singers, porters, Nethinim, or servants of this house of God, it shall not be lawful to impose tribute, custom, or toll, on them. (25) You, Ezra, after the wisdom of your God who is in your hand, appoint magistrates and judges, who may judge all the people who are beyond the River, all such as know the laws of your God; and teach him who doesn't know them. (26) Whoever will not do the law of your God, and the law of the king, let judgment be executed on him with all diligence, whether it be to death, or to banishment, or to confiscation of goods, or to imprisonment." (27) Blessed be Hashem, the God of our fathers, who has put such a thing as this in the king's heart, to beautify the house of Hashem which is in Jerusalem; (28) and has extended loving kindness to me before the king, and his counselors, and before all the king's mighty princes. I was strengthened according to the hand of Hashem my God on me, and I gathered together out of Israel chief men to go up with me.

כָהַנָא סַפַּר דַּתַא דִי אֵלַה שָׁמַיַּא אָספּרְנַא יִתְעֲבִד. (כב) עַד כְּסַף כַּכְּרִין מִאָה וִעַד חָנָטִין כּוֹרִין מָאָה וְעַד חֲמַר בַּתִּין מָאָה וְעַד בַּתִּין מִשַׁח מָאַה וּמִלַח דִּי לַא כְתַב. (כג) כַּל די מו טעם אַלַה שָׁמַיַא יִתעבר אַדרודַא לְבֵית אֱלַהּ שָׁמַיָּא דִּי לְמַה לַהַוָא קצַף עַל מַלְכוּת מַלְכֵּא וּבְנוֹהִי. (כד) וּלְכֹם מָהוֹדְעִין דִּי כָל כַּהַנַיָּא וְלַוָיֵא זַמַּריָּא תָרַעַיָּא נְתִינַיָּא וּפַלִּחֵי בֵּית אֱלַהַא דְנַה מִנְדַּה בָלוֹ וַהַלַּךְּ לַא שַׁלִּיט לִמְרָמֵא עֲלֵיהֹם. (כה) וְאַנְתִּ עֵזְרָא כָּחָכִמַת אֱלַהַדְּ דִּי בִידַדְ מֵנִּי שַׁפִּטִין וִדַיַּנִין דִּי לֶהֵוֹן [דָּאיִנִין] (דאנין) לְכָל עַמָּא דִּי בַּעֲבַר נַהַרָה לָכֶל יָדְעֵי דַּתֵי אֱלָהָךְ וְדִי לָא יָדַע תָּהוֹדְעוּן. (כו) וְכָל דִּי לָא לֶהֶוֵא עָבֵד דְּתָא די אֵלַהַדְּ וַדַתַא דִּי מַלְכַּא אַסְפַּרְנַא דִּינַה לָהָנָא מִתִעַבֶּד מִנָּה הָן לִמוֹת הֶן [לְשִׁרֹשִׁי] (לשרשו) הֶן לַעֲנַשׁ נָכָסִין וַלַאֱסוּרִין. (כז) בַּרוּךְ י"י אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ אֲשֶׁר נַתַן כַּזֹאת בָּלֶב הַמֵּלֶךְ לְפַאֵר אֵת בֵּית י"י אֲשֶׁר בִּירוּשֶׁלָם. (כח) וְעַלִי הִטָּה חֶסֶד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְיוֹעֲצָיו וּלְכָל שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַגִּבֹּרִים ַואָנִי הִתִחַזּקתִּי כִּיַד י"י אֱלֹהֵי עַלִי וַאֶקבְּצָה ַמִישָׂרַאֶל רַאשִׁים לַעַלוֹת עִמִּי.

(30) RABBI TZVI SINENSKY, "EZRA ARRIVES ON THE SCENE"

It is worth noting as well the need for a scholar of the caliber of Ezra to be "shipped" from Babylonia to Israel. As will become evident throughout his book, the Judean Jewish community was not only lacking in scholarly leadership, but also, for the most part, was utterly ignorant. In contemporary terms, one can argue that with the exception of the period of the Mishnah and the early Amoraic period, ours is the first era in some 2,500 years during which Israel is the center of Torah life. Indeed, the unfortunate religious realities during Ezra's life enable us to appreciate the unique flourishing of Torah in Israel in modern times.

(31) MALBIM EZRA 7:13

מפני שבפקודה הראשונה שנתן כורש רשות לבני הגולה ללכת לירושלים באר הטעם שהוא כדי לבנות שם את בית ד', וא"כ אחר שנשלם בנין הבית נשלמה הפקודה, ומעתה לא היה רשות להגולים לצאת מארץ שבים בלא רשות מיוחד, לכן נתן רשות מחדש שכל מי מבני ישראל שיתנדב לצאת עמך יש להם רשות ללכת:

In the first order, when Cyrus permitted the exiles to go to Jerusalem, he explained that the purpose was to build the house of Gd there. If so, then the order was complete once the construction of the house was complete. From now on, there would be no permission for the exiles to leave the land of their captivity without special permission. Therefore, he gave new permission for all Jews who would volunteer to accompany Ezra, to go.

(32) ROSH HASHANAH 4A

איבעית אימא מנלן דאחמיץ? מהכא: "עד כסף ככרין מאה, ועד חנטין כורין מאה, ועד חמר בתין מאה, ועד בתין משח מאה, ומלח די לא כתב וגו''' - מעיקרא בלא קיצותא, והשתא בקיצותא. ודילמא מעיקרא לא הוה קים ליה בקיצותא? אלא מחוורתא כדשנין מעיקרא.

Of if you want: How do we know he went bad? From here (Ezra 7:22): "Up to 100 kikar of silver, and up to 100 kur of wheat, and up 100 bat of wine, and up to 100 bat of oil, and unlimited salt, etc." – At first without limit, and now with a limit. But perhaps beforehand he just didn't know the limit? Rather, clearly, it is as we answered before.

(33) METZUDAT DAVID EZRA 7:22

אף אם ירבה לשאול עד ק' ככר כסף ועד ק' כורים חטים

Even if he asks so much, even 100 kikar of silver, even 100 kur of wheat...

(34) HERODOTUS, THE HISTORIES 3:90

The fifth province was the country (except the part belonging to the Arabians, which paid no tribute) between Posideion, a city founded on the Cilician and Syrian border by Amphilochus son of Amphiaraus, and Egypt; this paid three hundred and fifty talents; in this province was all Phoenicia, and the part of Syria called Palestine, and Cyprus.

(35) MALBIM EZRA 7:23

[אדרזדא חותם בלשון ערבי] עוד צוה שיעשה חותם שיכתוב עליו שהוא חותם בית אלקים, וכל דבר שיצא מבית ד' יוחתם בחותם ויהיה דינו כדבר המלך, וזה תפארת גדולה לבית בחותם ויהיה דינו כדבר המלך, וזה תפארת גדולה לבית אלקים שהיא פוקדת בחותם ד' ויש לחותם הזה תוקף ועוז מן המלך.

[Adrazda is a 'seal' in Arabic.] He also instructed them to prepare a seal, inscribing on it that it is the seal of the house of Gd, and anything coming from the house of Gd would be sealed with that seal and would have the status of an order from the Gd of Heaven, just as anything sealed with the king's seal has the status of an order from the king. This was a great splendour for the house of Gd, that it could command with the seal of Gd and the seal would have the strength and force of the king...

(36) RABBI TZVI SINENSKY, "EZRA ARRIVES ON THE SCENE"

Indeed, the king goes on to explicitly spell out his reverence for the Judean God, exclaiming that if his decree is not carried out, God's wrath will descend upon him and his sons (7:23). It is almost as if Artaxerxes has been touched by Ezra's personal piety, embracing the legitimacy of Ezra's mission and profound religious commitment...

(37) DA'AT MIKRA EZRA, INTRODUCTION P. 26, 29

אפשר לומר, כי בזה הוכר המקדש בירושלים כמוסד ממלכתי עם כל הזכויות הנובעות ממעמד זה...

It's possible that through [Darius' decrees], the Temple in Jerusalem was recognized as a royal institution, with all of the rights which derive from that status...

אם המקדש הוא מוסד ממלכתי, הרי מן הדין הוא שכל העובדים בו ייחשבו כפקידי המלך, הפטורים מתשלומים ושעבודים המוטלים על שאר התושבים... תקנה זו הפכה במשך הזמן לנוהג שכל המושלים באסיה ובאירופה קיבלוהו וזיכו את הכהנים ו'כלי הקודש' למיניהם בפטור מעול המלכות.

If the Temple is a royal institution, then logically all who work therein are considered royal servants, who are exempt from payments and obligations which are incumbent upon the rest of the citizens... This enactment became, over time, the custom accepted among all rulers in Asia and Europe, and they gave the priests and assorted 'sacred vessels' the right to an exemption from the royal yoke.

קרוב להניח שהמלך מינה את עזרא למשרת נגיד בית אלקים; הוא נחשב כשליחו של המלך עם הזכות לקבל דמי ייצוג מתוך אוצר המדינה... לפי סעיף זה נתמנה עזרא לשופט העליון לכל היהודים היושבים באחשדפת עבר הנהר, וגם נקבע שחוק התורה הוא לגביהם חוק המלך, שכל המתנגד לו ייענש בכל תוקף

It is sensible to suggest that the king appointed Ezra to the role of leader of the Temple; he was considered a representative of the king with the right to claim wages for his representation from the national treasury... According to this section, Ezra was appointed as the High Judge over all of the Jews in the region of "Across the River," and the law of the Torah was established for them as the law of the king, such that anyone who objects to it will be punished with full force.

EZRA'S THANKSGIVING

(38) RABBI TZVI SINENSKY, "EZRA ARRIVES ON THE SCENE"

Ezra concludes our chapter with personal thanks to God for having inspired the king to beautify the Temple, granting Ezra favor in the eyes of the king, and enabling Ezra to successfully recruit other leaders to travel with him. Ezra continues to speak in the first-person singular throughout chapters 8 and 9. The usage of the first person is unusual in the Bible, but common in Ezra, and especially in Nechemia, which is written entirely in the first person. This gives our books the feel of semi-autobiographical memoirs. While any explanation of the significance of this literary feature is conjectural, it seems fair to hypothesize that the memoir style is part of the larger transition we have identified. Ezra-Nechemia, like Kohelet's struggle for personal enlightenment, represents a more personal, non-prophetic journey. Absolute divine clarity is declining. In that vacuum, divinely-inspired personal reminisces rise to the fore.

FURTHER READING

https://etzion.org.il/en/tanakh/ketuvim/sefer-ezra/ezra-chapter-7-ezra-arrives-scene

https://www.929.org.il/page/848/post/22640

Shu"t Rashba 1:84

(39) PALEO-HEBREW ALPHABET (CREDIT: CHABAD.ORG)

Ashurit Ivri	7/5	7	Ø	n 目	I	4	n A	4	1	د ع	× +
lvri	х	w	4	P	r	1	0	‡.	9	5	L

OUTLINE